

भुरग्याक पवित्र पुस्तक

सादर करपी

पेढू आनी मागणे करपाची शकती

बरोवपी. :- Edward Hughes

समजावपी :- Janie Forest
Alastair Paterson

बानून घेवपी :- Ruth Klassen

अनुवाद करपी :- सिप्रियानो गोन्सालवीस

सादर करपी :- Bible for Children
www.M1914.org

©2023 Bible for Children, Inc.

लायसन्स विकीना तो परान कापी करपाची आनी प्रींट करपाचो आधिकार आसा.
देवाच्या भासेन बरोयलेली काणी तुमका उजवाड दितली.

प्रेषित पेढू जेजू विशीं
हेरांक सांगपाक
देशभर भोंवलो.

एक दीस लिङ्गा नांवाच्या
शारांत ताका आठ वसीं
खाटीर, पक्षाघात जाल्लो
मनीस मेळळो. “जेजू क्रिस्त
तुमकां बरे करता” अशें पेढून
म्हणटले. “उठून तुजी खाट
तयार कर.” तो मनीस
रोखडोच उठलो. हें
पळोवन लोक प्रभू कडेन
वळले.

लागसारच्या जोप्पा शारांत लोक
दुख्खी जाले, दोकास नांवाची एक
क्रिस्तांव बायल आतांच मेल्ली.
दुख्खान तिच्या इश्टांनी तिची कूड
पुरपा खातीर तयार केली, मागीर
तिका व्यल्या कुडींत दवरली आनी
थंय एकठांय
शोक केलो.

पूण दोकासाच्या इश्टांक
कळळे की पेढू त्या वाठारांत
आसा. तांणी पेढूक रोखडेंच
जोप्पाक येवंक आपयलो.
तो त्या वयल्या कुडींत
पावलो तेन्हा विधवांनी
ताका दोकासान तांचे
खातीर तयार केल्ले कपडे
दाखयले. सगळे रडटाले.

पूण पेद्रून तांकां
सगळ्यांक भायर
काडलो आनी येवन
मागणे केले. आनी कुडी
कडेन वळून ताणे
म्हणले, “दोर्कास, उठ.”
तिणे दोळे उगडले आनी
पेद्रूक पळेवन ती उठून
बसली.

मागीर ताणें हात
दिवन तिका
उखलली; आनी
संतांक (क्रिस्तांवांक)
आनी विधवांक
आपयतकच तिका
जिवी सादर केली.
सगळ्या जोप्पांत तें
कळळें आनी जायत्या
जाणांनीं सर्वेस्पराचेर
विस्वास दवरलो.

पेढू जोप्पांत, दर्या कुशीक आशिल्ल्या एका घरांत
बरोच वेळ रावलो. एक दीस पेढू मागणे करुंक
घराच्या माथ्यार व्यर सरलो.

ताणे शाराच्या वण्टींचेर
पळयल्ले जाल्यार ताका

सोदपाक तीन प्रवासी
आयिल्ले दिसताले.

हे मनीस कॉर्नेलियस नांवाच्या रोमन सैनिकाचे
सेवक आशिल्ले आनी तो देवाची उपासना करतालो.

कॉर्नेलियुसान आपल्या
नोकरांक पेढूक

सोदपाक धाडले
कारण एका देवदूतान
ताका दर्शनांत
सांगले, ...

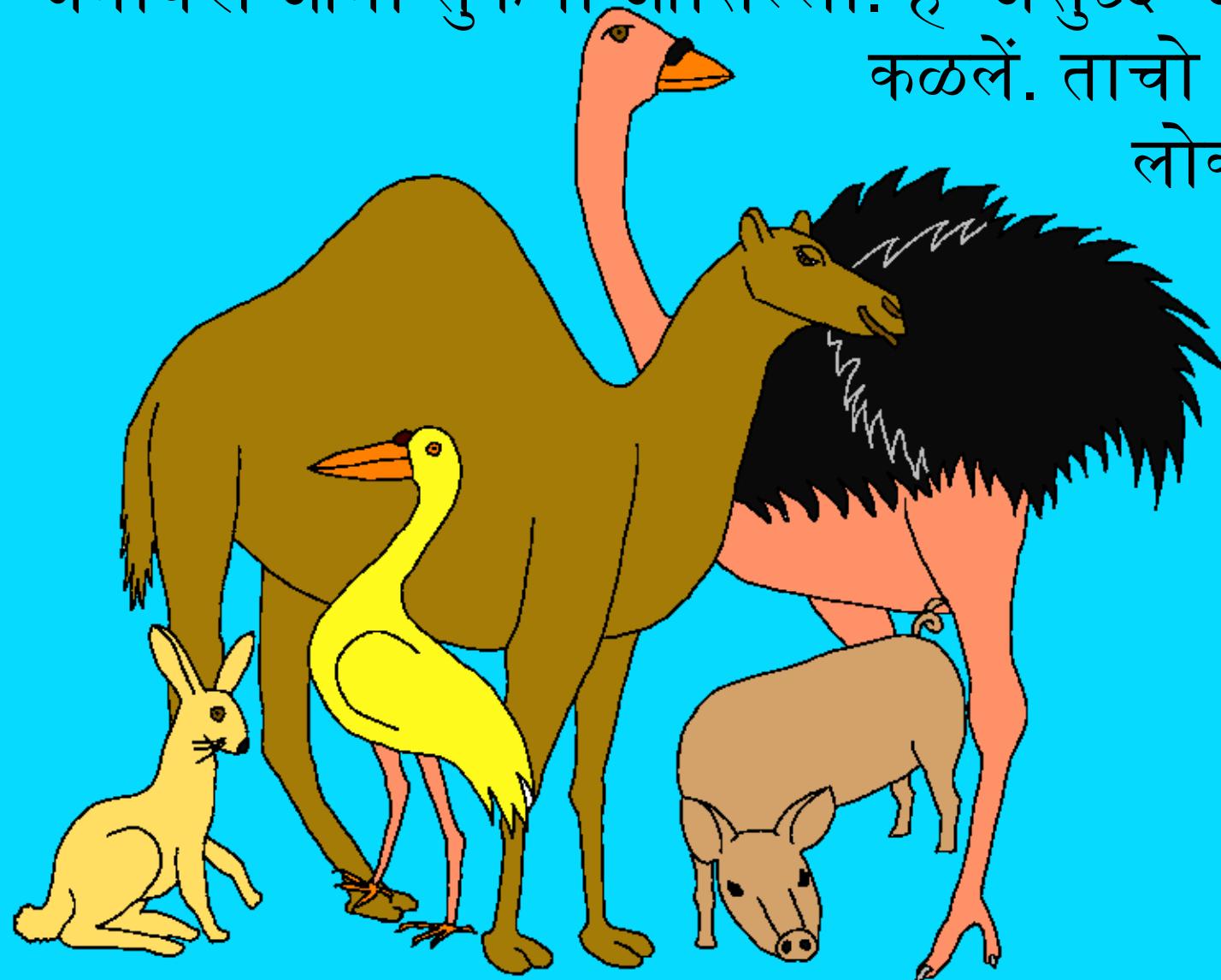
...“पेढूक आपोवंक धाड. तो सायमन, चर्मकार,
जाचें घर दर्या देगेर आसा, ताचे कडेन रावता.

तुवें कितें करचें तें
तो सांगतलो.”

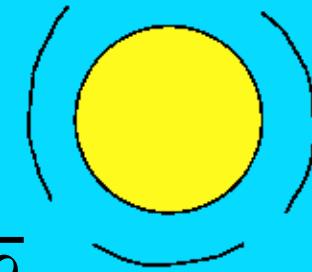
पेढू घराच्या माथ्यार मागणे करताना देवान ताका एक दर्शन दिलें. धतरीचेर देंवपी व्हडले पत्रे अशें दिसताले. पत्र्याचेर जनावरां आनी सुकणीं आशिल्लीं. हे “अशुद्ध” आसात हें पेढूक कळले. ताचो अर्थ धर्माक ज्यू लोकांक तीं खावंक मेळनाशिल्लीं. अचकीत ताका आवाज आयलो. “उठ, पेढू, मार आनी खा.”

“अशें न्हय, प्रभू!” पेद्धन देवाक सांगले. “कारण हांवे केन्नाच सामान्य वा अशुद्ध कितेय खाल्ले ना.” एक आवाज ताचे कडेन दुसरे खेपे उलयलो. “देवान जें शुद्ध केलां तें तुमी सामान्य म्हणूंक फावना.” हें तीन फावटीं जाले. आनी मागीर चादर परतून सर्गार ठ्ठेले.

पेढूक दर्शन कितें तें समजलें ना. विचार करताना
देवान ताका सांगलें की तीन मनीस ताका सोदतात
आनी ताणे तांचे वांगडा वचचे. जेन्हां तिगांयनी पेढूक
सांगलें की एक पवित्र देवदूत काँरेलियोक
ताका आपोवंक धाडलो, तेन्हां
पेढूक कळ्ळें की देव ताका
फुडाकार दिता. दुसऱ्या
दिसा तो स इश्टां सयत

काँरेलियोच्या
घरा गेलो.

घडये, एक ज्यू न्हय
मनशाच्या घरा वताना,
पेढू समजूंक लागलो की
देव सगळ्या लोकांचो
मोग करता – जेजू
संवसाराचो सोडवणदार
सगळ्या राष्ट्रांक कळपाक
जाय. पेढू पावलो तेन्ना
कर्नेलियुस ताचे मुखार
उपासना करपाक पडलो.

“उबो राव. हांवूय एक मनीस” पेढू कॉर्नेलियसाक सांगले.
मागीर ताणे घरांतल्या सगळ्या लोकांक म्हणले, “ज्यू मनशान
दुसऱ्या राश्ट्रांतल्या मनशा वांगडा रावप वा ताचे कडैन
वचप कितले
बेकायदेशीर
आसा तें
तुमकां
खबर
आसा.”

“पूर्ण देवान म्हाका दाखयलां की हांवे खंयच्याच मनशाक सामान्य वा अशुद्ध म्हणूंक फावना.”

पेद्धू ह्या विदेशी लोकांक (ज्यू न्हय लोकांक) सांगले की जेजू
हो देवाचो पूत जो खुसार मेलो आनी संवसाराचो
सोडवणदार जावंक जिवंत जालो. मागीर पवित्र आत्मो
सगळ्यांचेर पडलो आनी ते देवाची स्तुती करपाक लागले.

पेढूचे स ज्यू इश्ट अजापीत जाले. तो पेंटेकोस्ट सारको आशिल्लो. पवित्र आत्म्याचें दान विदेशी लोकांचेरुय ओतपाक लागले. मागीर पेढून नव्या भावार्थी लोकांक जेजूचेर पवित्र स्नान दिलो.

जेरुसलेमांत किरिस्तांवांनी पेद्रूक विदेशी लोकांक भेट
दिल्ल्यान धिटाय दिली. ताका लागून पेद्रू तांकां आपूण आनी
कर्नेलियुसाक मागणे करतना मेळिल्ल्या दर्शनां विशीं सांगले.
हीं गजाली आयकून जेरुसलेमाचे क्रिस्तांव ओगी रावले. आनी
तांणी देवाचो महिमा केली, ताणे मागणे करून क्रिस्तांव
सभेक दाखयल्ले की देवाचो मोग
सगळ्यां खातीर आसा.

पेढू आनी मागणे करपाची शक्ती

देवाच्या उतरांतली, पोवित्र पुस्तोकांतली एक काणी,

आमका मेल्टा

प्रेषितांचीं कृत्यां ९-१२

“तुज्या उतराचो प्रवेश उजवाड दिता”
स्तोत्र 119:130

शेवट

हे पवित्र बायबल पुस्तक आमका आजापाचो सुंदर काणीयो सांगता देवाचे जाणे
आमका रचल्यात ताका आमका जाणा जावपाक जाय.

देव जाणा आनी जायते वायट करतात ताका आमी पातक म्हणटाट. पातकाक
मरण ही शिक्षा, पुण देव आमचो इतको मोग करता ताणे आपल्या एकल्या पुताक
धाडलो. जेजु खुरसार मेलो, जेजु परत जिवंत जालो आनी सर्गार चडलो. तु तर
देवाचेर विश्वास दवरता ताँतुजी पातका भगळितली. तो तुमचे सागात रावतालो
आनी तुमी ताच्या वागडा सदा काळ.

हे रातभर तुमी सनमानतात जाल्याक देवाक म्हणात मोगाळा जेजु हात सनमानता
तु देव आनी आत तु म्हज्या पातका पासान मेलो आनी तु आता जियंत तु म्हज्या
जिवितान यो आनी म्हजी पातका भोगस आनी म्हाका नवे जिवित दि
हावे सदाच माग दिवपाक तुजे भुरगे कशे.

पवित्र पुस्तक वाचात आनी दर दिसा देवा कडेन उलयात! जुंव 3:16

